

VIKTIGA JÄGARFRÅGOR INFÖR EUROPAVALET

Jakten är en nationell fråga

EU har ingen beslutsrätt i jaktfrågor och så måste det förbli. Jaktformer har utvecklats olika i de europeiska länderna i enlighet med varje lands traditioner och kultur. Även om denna mångfald utgör en del av vårt gemensamma kulturarv, förvaltas arvet bäst utan överstatlighet. En adaptiv förvaltning av våra viltstammar förutsätter regional förvaltning. EU har inte, och kommer aldrig kunna få, den kompetens om regionala förhållanden som krävs för denna förvaltning. Erfarenheten säger oss att varje gång EU blandat sig i regionala eller lokala viltförvaltningsfrågor har det inneburit försämringar för vilt, människa och samhälle.

Djurskydd för vilda djur är en nationell angelägenhet

EU har enligt artikel 13 i fördraget om EU:s funktionssätt ingen lagstiftningsrätt i fråga om djurskydd för vilda djur. Trots detta görs ständiga försök att utvidga EU:s beslutanderätt även inom detta område, senast vid behandlingen av en ny förordning om djurhälsa. Att ge EU beslutanderätt över dessa frågor skulle innebära en katastrof för viltförvaltningen, jaktutövningen och jakten som kultur, vilket blev tydligt i och med införandet av förbud mot handel av sälprodukter. Nu är dessutom det svenska undantaget från dessa regler hotat eftersom WTO har fattat ett beslut som ifrågasätter hur EU kan tillåta handel med sälprodukter från Sverige och Finland. Om EU inte väljer att avskaffa förbuden måste unionen åtminstone stå fast vid de inhemska undantagen och därmed gå emot WTO.

Översyn av naturvårdsdirektiven

Idag fungerar fågel- och habitatdirektiven dåligt. Anledningen är att dessa statiska instrument behandlar en dynamisk verklighet. Direktiven är inte anpassade för att hantera förändringar i viltpopulationerna. För Sveriges del har dessa direktiv inneburit stora begränsningar av jakten på beskattningsbara viltstammar. Fågeldirektivet begränsar jakten på skarv och korp. Vår- och sommarjakten på morkulla »

har helt förbjudits. Habitatdirektivet har blivit mest (ö)känt i samband med jakten på rovdjur, främst varg. Tolkningen av direktiven tar varken hänsyn till biologiska eller regionala och socioekonomiska faktorer, vilket borde vara en självklarhet. En översyn av direktiven är nödvändig.

Fokus på illegala vapen och inga fler orimliga restriktioner för legalt vapeninnehav

EU-kommissionen har nyligen gått ut med ett meddelande om att se över vapenlagstiftningen. Flera förslag innebär ogrundade restriktioner för jägare och sportskyttar. Det finns inga belägg för att legala vapen används vid brott i någon betydande omfattning. Det är naturligtvis välkommet med insatser mot den illegala vapenhanteringen, något som blivit tydligt inte minst med de senaste skjutningarna i våra större städer. Det är dock viktigt att man i detta sammanhang skiljer på legala och illegala vapen. Det gäller att komma åt de illegala vapnen utan att införa ytterligare restriktioner för ansvarsfulla vapenägare. Sverige har en förmåga att överimplementera EU:s direktiv; att vi är ett av bara fyra länder i EU som kräver införseltillstånd av vapen för utländska jägare är ett talande exempel.

Ett avslut i vargfrågan

Vargfrågan måste få en lösning. Den nuvarande situationen liknar närmast en parodi som inte bara påverkar jägarna och övriga människor på landsbygden negativt, men även försvårar en ansvarfull förvaltning i överensstämmelse med beslut fattade av Sveriges riksdag. EU-kommissionen måste komma till ett avslut i det nuvarande överträdelseförfarandet. I denna fråga måste Europaparlamentarikerna sätta press på Kommissionen. Enligt Århuskonventionen har miljöorganisationer talerätt i miljöfrågor. Detta har inneburit att skyddsjaksbeslut systematiskt överklagats med orimliga fördröjningseffekter där enskilda personer som lider skada av rovdjur inte har möjlighet att påverka sin situation. Det är inte hållbart och bör ses över.

Svenska Jägareförbundet